

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer
Vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó társ:
Skríbanek Géza

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Nyiltér sora 20 kr.
Hirdetések nagyság szerint.

Millenniáris készülődések.

A tavasz ébredésével a magyar nemzet is nagy ünnepre ébred: ezeréves emlékünnepe annak, hogy őseink e hazát elfoglalták s magukévá tették.

Büszkén tekintünk e nagy ünnep elé, melyben a világ előtt újra bemutatjuk magunkat, hogy élünk, hogy a nemzetek sorában tekintélyes állást foglalunk el.

Ha végig lapozzuk a történet könyveit, mind nagy dicső, mik rólunk szólnak. Ezeréves ittlétünk alatt sok szenvedés küzdés volt osztályrészünk; míg más nemzetek nyugodtan a tudomány, ipar, kereskedelem fejlesztésén dolgoztak, addig mi karddal a kezünkben egyedül magunkra hagyatva védtük magunkat, védtük Európát; egyik kezünkkel dolgoztunk a másikkal harcra, a másikkal harcolnunk kellett, százszor elbukánk, százszor felbredénk s élünk ma is, megfogyva bár, de törve nem.

Hála Istenünknek, elvonultak a harcok sötét napjai fejünk felett, szeretett királyunk böles uralkodása alatt a béke áldásos gyümölcseit élvezzük.

A tavasz beálltával Budapestre függeszti szemét a világ. Sok az, amit rövid idő alatt felmutatunk. A városliget fái alatt nemzetünknek sok, mult s jelen alkotása tárul fel, itt teszünk tanubizony-

ságot a világ előtt erős, kulturális életünkről.

A városliget téli esendjét most a kalapácsütések zaja váltja fel. Ezer és ezer kéz dolgozik itt már mult tavasz óta lázas sietséggel, hogy a temérdek munka a jövő május elsejére befejezve legyen.

A százados kivágott fák helyett szebbnél szebb épületek foglalnak helyet.

A legújabb építkezés-stil mellett ott látjuk a legrégebbeket.

Mintegy kibontakozva a mult ködéből állanak előttünk a régi lovagvárak, sasfészkek, komor, az időtől megviselt, repedezett feketés kőfalakkal, sötét regéstornyaikkal.

A büszke magas pavillonok mellett szerényen húzza magát a régi magyar esárda, szalmafedett tetejével. Egész erdeje áll előttünk máris a különböző épületeknek; egyik a titánok, a másik a tündérkezü jelen alkotása.

Távolabb Feszty Árpád nagyszabású honfoglalás-körképe mutat fel bennünket ősi erőkben midőn Árpád óriási munkáját végzi: megszerzi nemzetünknek e hazát ezer év előtt.

Ha látjuk e képet, szívünk büszkén dobog fel: hogy magyar ember munkája ez a nagyszabású mű, mely a világot két okból is esudálni hívja: a legszebb

magyar művészi alkotás — a legszebb magyar alkotást örökíti meg.

Május elseje! szorongó szívvel várjuk e napot, nagy vizsganap veszi ezzel kezdetét, mellyel azt hisszük szorosaban ékeljük be magunkat a nyugati művelt nemzetek sorába, hogy az új ezer év is itt találjon bennünket tapasztalatokban s erőben meggazdagodva.

Most, midőn az egész magyar ipar-világ készül a milleniáris kiállításra, reméljük, városunk sok derék iparosai közül is akadnak többen kik a magyar iparnak dicsőséget, s maguknak maradandó emléket óhajtanak szerezni munkáikkal a kiállítás-ni részvétükkel.

Előfizetési felhívás.

Tisztelettel kérjük Bács és vidéke naggyérdemű közönségét, legyenek kegyesek bennünket pártfogolni. Mutassák meg: ha az ő lapjuk megszületett, annak hosszú életet is tudnak biztosítani. Mi viszont szívünkön viseljük mindig Bács és vidéke érdekeit, lapunk hangadója lesz minden üdvösnek, jónak, mi csak a haladás zászlaját lobogtatja.

Az újság irányadó s hatalmas eszköze a népek jobbléte előmozdítására s mi komoly, hivatását jól felfogó lapot óhajtunk adni a közönség kezébe, mely tárgyát mindig az emberek nemesebb gondolkodásaiból igyekszik meríteni s csak

TÁRCZA.

Tenger halottja.

Irta. José Echegaray.

A gőzhajón melyen Amerikából hazába utaztam, egy hölgy vonta magára figyelmünket, ki gyászruhája, komor kifejezése, és a szenvedéstől megtört alakja által mindnyájunknak föltűnt.

A hölgy soha más utasok társaságában nem volt látható, senkivel még csak egy szót sem váltott, a közös étkezésen részt nem vett reggeltől késő estig a földézet egy és ugyanazon helyén ülve a megmérhetetlen tengert bámulta mialatt gyakran könyvek gyűlte szemébe.

— ki ez az elzárkózott hölgy? kérdém egy napon ebéd közben a hajó kapitányát.

Az egész társaság a kérdezett szavait leste.

— Egy boldogtalan! felelt a kapitány és kérdőleg tekintett a vele átellenben ülő papra. — Igen ő boldogtalan. Már három éve, hogy rendes és állandó uta-

som Cadixból Newyorkba, Newyorkból Cadixba. Mindig egy és ugyanazon helyen ülve nézi a hullámokat, sohajtoz, sir és leányáról álmodozik.

— Leányáról? — kérdém esodálkozva?

Igen leányáról, a legszebb, legbájosabb és legszeretetre méltóbb angyali asszonykáról, a kit valaha láttam a kinek megrendítő tragediája hajóm földézetén játszódott le.

Hogyan? Mikép? Beszéljen kapitány szoltak minden oldalról.

A kapitány még egy pohár bort hajtva föl folytatá:

— Három év előtt történt. Newyorkból haza felé utaztunk. Az utasok közt egy fiatal házaspár volt: Európába készültek. A fiatal nő anyjától nagyon szíveshatoan bocsuzott el. A férjet mindenki irigyelte szép feleségéért, ki úgy látszott nagy szeretettel is esüngött férjén.

Nekem azonban nem tudom előítéletből vagy mi okból, a fiatal férj sehogy se tetszett. Lehetséges, hogy miután a drámanak szentamija voltam, most csak ugy képzelem ezt; de arra tisztán emlékezem,

hogy már az első percztől fogva szemmel kísértem őt.

Egy este midőn azon magaslathoz értünk, melyet néhány óra mulva ismét elérni remélek, a fiatal pár fülkájából rettenetes sikoltás volt halható, melynek emlékére még ma is megborzadok. Ugyane pillanatban, föltáruznak a fülke ajtai, a fiatal nő halálsápadtan egy esomó levéllel kezében a földézetre rohan . . . a férj utána . . .

— Margit, Margit! — kiáltozta előbb kérő majd kétségbeesett hangon.

A fiatal nő azonban jajveszélkölve csak anyit mond:

Vissza, ne közelíts hozzám!

A férj nem tárt, utána ugrik . . . de már késő — a nő hirtelen átveti magát a korlátot és midőn még valaki meggátolhatna volna, a tengerbe veti magát, melynek hullámai örökre eltakarítják.

„Csónakra legénység” — hangzik a parancs a gép azonnal megáll, a mentő csónokok leeresztve, mindenki igyekszik segédkezet nyújtani.

„Itt . . . itt . . .” hangzott néhány

az a lap tölti be igazán hivatását, ki híven a néppel érez: vele örve, vele sir, vele dolgozik és imádkozik.

Nem követjük sok vidéki lap társaink példáját, kiknek civakodás, személyeskedés a kenyerük s pártoskodást szítnak a társadalomban, a helyett hogy annak művelői lennének.

Személyeket, családokat nem bántunk civakodásnak lapunk nem ad helyet soha, az idő drága, azt üdvösebb dolgok elintézésére fordítjuk.

Kérjük a nagy közönséget, lapunkat fogadja bizalommal, s mi azon leszünk, hogy a bennünk helyezett bizalomnak, becsületesen megfeleljünk.

Ugyszinté kérjük még városunk s vidéke lelkes tollforgató polgárait, tegyék lapunkat találkozó helyükké, hogy hasábjai minél gazdagabb eszméket tárjanak fel Barcs és vidéke fejlődésére.

Lapunkra a mai naptól kezdve előfizetést nyitunk, s kérjük szives olvasóinkat, kik előfizetőink sorába óhajtanak lépni legyenek szivesek az előfizetés iránt minél hamarabb intézkedni, hogy legközelebbi, az az jövő vasárnapi számunkat előfizetőink rendes időben kezükhöz kaphassák.

Lapunk előfizetési ára a december. től márcziusig terjedő évnegyedre 1 frt-félévre 2 frt. egészévre 4 frt. egyes szám tisztelettel

a „BARCS és VIDÉKE” szerkesztősége és kiadóhivatala.

H i r e k.

— **Uj gyorsvonat a déli vasuton,** a déli vasut, mint értesülünk, a legközelebbi nyári menetrend életbeléptetése alkalmával, azaz 1896. május elsejétől kezdve, a budapesti-pragerhofi vonal mostani éjjeli gyorsvonatán kívül az eddigi posta- és személyvonatok fenntartása mellett még egy új nappali gyorsvonatot fog Budapestről Pragerhofba és vissza közlekedtetni, amely a bécs-trieszti vonal nappali gyorsvonataihoz esatlakozik és ennél fogva Fiumével, a karinthiai vasutal és Olaszországgal új összeköttetést létesít. Ez az új gyorsvonat Budapestről reggeli 7 órakor indul és visszafelé Budapestre este 9. 40 perczkor

oldalról.

A test még vagy kétszer vizszinre került; utoljára éppen akkor mikor magam is a csónakkal közvetlen mellette voltam. Még ma is lelki szemeim előtt van a szegény asszony kétségbeesett arc kifejezése midőn egy hullám elesapta előlem, elvivén őt magával egy jobb hazába, egy boldogabb országba.

A kapitány itt elhalgatott.

— És a férj? kérdé egyik közülünk.

— A férj — mondá a kapitány mialatt keserü mosoly ült ajkán, — a férj? Őt térdelve találtuk, mikor visszajöttünk azután fölkel, fülkéjébe zárkozott és az egész uton a fődélzetem nem jelent meg. Cardixba partra szállt és szerencséjére többé nem került szemem elé.

— És az ok?

— Ugy, az okot is akarják tudni uraim? az ok? esekélyesség! a fiatal nő férje leveleiből megtudta, hogy a gazember a tengeren tul hitese feleséget hagyott, kít ép úgy esalt meg amind majdan őt megcsalta volna. A gyászruhás hölgy? mint mondám a meghaltak anyja. Azon a

érkezik. Továbbá 1896. május 1 től kezdve Siófokról is új vonat fog közlekedni, amely lehetővé teszi, hogy onnan már körülbelül reggel 8 órakor lehessen a fővárosba érkezni. Végül Fiume egy régen fennálló kívánsága is teljesülni fog, amennyiben a fiumei-szentpéter-i vonat 803. és 804. számú gyorsvonattal, amelyek eddigelé mindig csak a téli hónapokban közlekedtek, a nyári szezon alatt is forgalomba maradnak. A déli vasutnak a millennárius esztendő alkalmából tett emez intézkedéseit mindenfelé a legnagyobb elismeréssel fogadják.

— **Női középiskolák.** Az országos nőképző egyesület elnöksége a legutóbb tartott rendkívüli közgyűlés megbízásából az egyesület iskoláinak át alakítására vonatkozó tervezetet készít elő. Ez alkalomból egy női középiskola életbeléptetésének eszméjével is foglalkozik. Az elnökség kiváló szakférfiakból álló bizottságot kért fel, hogy e tervre vonatkozólag szakvéleményt adjon. M. H.

— **Villanyvilágítás** — Kaposvárótt Mult hónap 24-ike óta villanyvilágítás vette kezdetét Kaposváron, az utcák igen jól festenek, főleg a templom előtti téren, hol egy kissé tulságos sok is a fény, s egy lámpát könnyen is nélkülözhetnének. [küldjék a mi templomunk elé] Hát mi szegény Baresiak mikor kapunk már — petroleum lámpákat?! Ha a holdvilág nem könyörülne rajtunk, örökös setétségre lennénk kárhoztatva esténként, de reméljük, előljáróságunk nem fogja már soká túrni ezt a primitív helyzetet.

Raktár kimutatása a magyar lezámitoló-bank baresi raktárainak. Készlet f. hó 15-én 80328 mm. 618450 frt. biztosítási érték. Beraktárlás f. hó 15-től 30-ig 47420 mm. 352450 frt. biztosítási érték Összesen 127748 mm. 970900 frt. biztosítási érték.

Kiraktárlás f. hó 15-től 30-ig 41786 mm. 319300 frt. biztosítási érték. Készlet f. hó 30-n 85962. mm. 651600 frt. biztosítási érték. Részletezés: 54513 mm. búza 9186 mm. rozs 6059 mm. árpa 8828 mm. zab 3570 mm. tengeri 210 mm. repeze 73 mm. hüvelyesek 885 mm. liszt 2638 mm. különféle.

Barcstelep, 1895. december hó 1-én.

napon melyen visszaértünk Newyorkba, ott találtam a kikötőben, gyászruhába öltözve, fájdalomtól eltorzult areczal ép úgy mint ma; de azért rá ismertem. Mindent megakart tőlem tudni: melyik volt a szerencsétlen gyermek fülkéje hol állott utoljára, hol vetette magát a tengerbe; szóval — minden után a legapróbb részletekig tudakozódott. Én — tőlem telhető kimérettel — elmondtam neki mindent és igyekeztem őt vigasztalni. Vigasztalni! mintha volna az anya fájdalmára vigasz.

Másnap megtudtam, hogy e nő a leánya volt fülkéjét, hosszú időre kibérelte. és azt kápolnává alakította át, s papot hozva magával a hajón marad. Némán foglalta el a fődélzet azon helyét melyről szerencsétlen gyermeke a hullámokba veté magát. Midőn azonban a dráma színehéjére értünk, hol a szép asszony halálát lelé megjelent a fedélzetem a főtisztelendő ur teljes egyházi díszben a hajó megállt a pap imádkozott áldást kérve a halotra, az anya pedig vasból készült mirtus koszorut bocsátott a tenger fenekére, gyermeke sirjára. Így történik ez már évek során minden

— **A millenniumi koronák.** Lukács László pénzügyminiszter már beterveztette a képviselőház elé az ezredéves ünnepélyek alkalmából verendő koronás emlékpénzek kibocsátásáról és forgalomba hozásáról kidolgozott törvényjavaslatot. A veretendő egy millió darab egykoronások képlapjára ő felségének a Szent István koronájával és palástjával ellátott mellképe jó a következő körirattal: „az ezredéves Magyarország emlékére 1896.” továbbá az értékjelzés; „1 korona.” A hátlapra Árpád vezér lovas alakja jön a magyarok bejövételét jelző kíséző csoportozattal. A díszes kiállítású emlék rajzát a miniszter egy hazai művész által készítette. Az érme-ke-t a kiállítás területén fogják csinos tokokban felemelt áron — úgy halljuk egy forintjával árusítani az elérendő felpénz a kiállítás jövedelmeinek gyarapítására fog szolgálni.

— **Árpád-kori temető.** Szent-Gróth polgárváros és Zala-Szent-László között, a keszthelyi uttól balra, mint a Zalai Közlöny írja, Darnay Kálmán az orsz. régészeti társulat igazgatóságának tagja és a millenniumi ásaások vezetője nagy és érdekes temetőt ásat fel. Az ástások már több hét óta folynak; eddig mintegy 40 sir került felszínre. A temető legrégebbi sírjai a sirokban lelt bronzmelléletek és érmek után itélve a romai császárság első századaiból valók. Az eddigi tapasztalatok után itélve kétségtelen, hogy Szt.-Gróth mostani helyén nagyobb táborhely (castrum) állott és hogy előkelő lakói lehettek; bizonyítéka, hogy kő szarkofágokba temetkeztek és sírjaik mellé ékes melléleteket raktak, A temetőt az a körülmény teszi különösen érdekessé, hogy a későbbben beözönlött vándortörzsek a temetőt részben feldúlták, részben rátemetkeztek: a feldult sirok érdekes képét adják a beözönlött népek barbár szokásainak. Előfordult például egy római leánygyermek-sírt tartalmazó kis kőszarkofag, fedő lapján római felirattal. A sír fel volt dultva, ott feküdt közvetlen mellette a leánygyermek esontváznak kiszórt maradványa, egy-két elhullatott gyöngyszemmel és bronzékszerrel, míg a sírba egy kelta harezos volt akként belepréselve, hogy koponyája ráhajlott a lábszár esontokra. Más sirokban a esontok össze-

utunknál. Így fog ez történni ma is.

A kapitány órájára nézve felállt, csak még ennyit mondott:}

— Három óra mulva.

Három órával később mindnyáján a hajó-födélzetén állottunk, tiszteletteljes távolban a gyászruhás hölgytől, ki e perczben maga volt a megtestesült fájdalom.

A magaslathoz érve éles fütty jelzé, hogy a gép megáll.

Mindnyájunkat szent borzadás futott végig. Ugyan-e pillanatban kitáru a fülke ajtaja, melynek feketével átvont falait a gyertya világítás még kísértetiesebbé tévé. A pap díszes öltözékében a fődélzetre lép; egyik hajós legény vaskoszorut visz utána. Valamenyien levett kalappal állottunk ott és fájdalmas szívvel néztük végig a megtörtéteket. A gyászruhás hölgy fölemelkedik, a pap rövid imát rebeg, mire a hölgy a vaskoszorut lassan a tengerbe ereszti, azután fájdalomtól összeroskad.

Ismét egy fütty, a hajó megindul — és megyünk hazafelé. —

* * *

szórva, mellékleteik kirabolva fordultak elő. A sirmező háromféle sírokat tartalmaz: ékes bronz mellékletekkel ellátott római sírokat „Latane” kori sírokat, vastárgyakkal elegyes bronz mellékletekkel és a honfoglalás kórából való pogány magyar sírokat. Ez utóbbi sírok aránylag legszegényebbek mellékletekben, egy-egy nyílhegy, vasesat a leggyakoribb, nagyobb fegyver (egy tóralaku kés) csak egy sírban fordult elő hasonlóképpen egy-két sírban találtatott az Árpád-kori sírokat jellemző ezüst vagy bronz halántékgyűrű (hajgyűrű). A legszebb Árpád-kori sír, földdel együtt kiemelve, érintetlen állapotban fog a millenniumi kiállításon bemutatni. Előfordult egy-két őskeresztény sír is közvetlen a római sírok közt melyeknek egyetlen melléklete nyakon esüggő kis keresztetes volt. Az összes kiásott régiségek a helyszínről Darnay muzeumába szállították Sümegre, honnan pár hét alatt, az ásítás befejezésével, az archeologiai társulat rendelkezésére a nemzeti muzeum tulajdonába mennek át. Az ásításnál Pápay Sándor szt.-gróthi tanító segítkezik Darnaynak ritka ügybuzgósággal. A legközelebbi napokban a sümegi határban levő néhány kunhalom kerül ásítás alá, melyekből szintén érdekes sírleleteket vár az ásító.

— **Az izr. hitközség** e hó 1-én tartotta rendes évi közgyűlését Dorner S. hitközségi elnök elnöklése alatt. Az évi jelentések felolvasása és tudomásul vétele után áttértek a napirend tárgyalására melyek legfontosabbja az alapszabályok 27 és 35 §-inak módosítása volt. — A felolvasott új szöveget hosszas és beható vitát követően végre Deutsch Izidor módosításával elfogadták. Ezután következett az 5 tagú adókievítő bizottság, az iskolaszéki tagok, 4 választmányi tag és a 3 tagú számvizsgáló bizottság választása. A megejtett választások után a kivetett adó elleni felebbezések elintézése vétetett tárgyalás alá. Egyébb indítványok hiányában azután az elnök a szépen látogatott közgyűlést feloszlatta.

— **A baresi jótékony nőegylet** múlt hó 30-án tartotta meg a szokásos évi táncmulatságát mely az idén igazán kitűnően sikerült. Azért kell ezt különösen kiemelni, mert néhány év óta kevésbé voltak látogatottak a nőegylet mulatságai s úgy látszik visszatérőben van a baresi mulatságokba az a régi kedélyes fesztelenség, mely azokat a híres baresi bálokat jellemezte. Nagy számú előkelő közönség gyűlt össze, mely a kora hajnali órákig maradt együtt s alig tudott szétszórni. A négyeseket 40 pár táncolta. Különösen kiemelendő még hogy a vidékről párosan jöttek a mulatságra kik mind, úgy a helybeliek is egy kellemes emlékek szívében, tértek másnap reggel pihenőre, hogy folytatását lássák — álmukban annak a felejthetetlen éjszakának, mely maga is csak egy rövid álom volt.

— **Kutyák sorsa.** Ugy látszik rájár a kutyákra a veszedelem. fegyveres rendőrök sorra leterítik az úgynevezett „gazdátlan” kutyákat, tudniillik a melyeknek nincs szájkosara és jelszáma. Ez hiszen nagyon rendben volna, mert ki lett hirdetve a 40 napos fogvatartás a kutyákra, de az, hogy a lelőtt kutyákat egész napon át ott hagyják, ahol az párját kilehelte, alig lehet rendjén. Ma is — 2-án történt — még ma reggeli órákban agyonlőtték a Drávagőzhajózási vállalat épülete előtt, az

országuton egy ebet, s az még az esti órákban is ott hevert vértócsájában. Felhívjuk erre az illetékes hatóságok figyelmét.

— **Időjárás.** A Katalini hó nem jöszik, csak nem akar megszaporodni a könnyű fehér-lepel gyorsan elvonná a földről s még csak itt ott látható. Úgy látszik, még egy kissé dobog a nagy felkavarkó szive, a vén föld nem akar még magára fehér szemfedőt borítani. Hiszen nem rég hervadtak el virágai, a himes szárnyú lepkék is nem rég még a késő nyhe őszinap sugárinál játszadoztak.

Az idő még mindig enyhe, tiszta, száraz, kevés tűzifa kell, sok szegény ember öröme.

— **Nők az egyetemen.** Wlassics Gyula dr. közoktatásügyi miniszter a nők előtt megnyitotta az egyetem kapuit, alkalmat nyújtott a nőknek arra, hogy tudomány szomjukat a legmagasabb tanulmányi fokon enyhítsék. Tudós nőket akar a nemzetnek nevelni, a nőknek pedig új életpályát nyitni.

Ezzel a nőemancipációval roppant nagy érdeklődést keltett a miniszter úr az egész országban. A Kárpátoktól le az Adriáig ezer meg ezer nő álmodozik már a kutya bőrről, melyet majd az egyetemen fog elnyerhetni. Az egyetemi hivatal már is ostromolja száz meg száz féle kérdésekkel úgy annyira, hogy ott külön levelezési osztályt kell majd felállítani.

S míg így ezer meg ezer nő a legszebb ábrándokat szöve tekint a magas vívmányra, addig hatványozott számba rimánykodnak községek egy-egy szerény elemi iskola után, hogy alkalmuk legyen gyermekeiket az olvasás és írás mesterségére megtaníttatni.

A statisztikai adatok még mindig 30-40 százalékos irni-olvasni nem tudókat tüntet fel és a miniszter úr úgy segít ezen a szomorú állapotokon, hogy a nőknek feltárja az egyetem kapuit.

Középiszkoláink túlszűfoltak, sok tanulni vágyó tehetséges tanuló szorul ki azokból és kénytelen szerényebb pályára lépni, de ha el is értek nagy küzdelem után az egyetem falai közé és ott testtel, lélekkel neki fekszenek a tanulásnak, ha mindjárt kanállal szedik is be a tudományt, akkor a mint most is történt, a tandíj le nem fizethetése miatt egyszerűen kizárják onnét, elvágják előttük a magasabb életpálya fonalát és letaszítják a proletárság sötét vermébe. Persze nálunk égető kérdést csak a nők doktrína képez.

Hiszen nem tagadható és minden esetre szép dolog, hogy a nőknek is adnak alkalmat tudomány vágyuk kielégítésére s mi magunk is teljes lelkesültséggel emelünk szót mellette, de majd idejében, most még korai e kérdés megoldása.

Addig míg tanügyi viszonyaink oly rendezetlenek és fiú gyermekeink kiképezetése még oly in primitív, azt tartjuk, hogy addig nem egészen célszerű a nők előtt az egyetem ajtóit kinyitni.

Ne áltassuk magunkat, ne legyünk képzelődők, miszerint e tettünkkel fogjuk a külföld előtt megmutatni, hogy már igazi kultur állam vagyunk, mert a külföld sokkal jobban tudja azt, hogy nálunk még égetőbb kérdések is várnak-már pedig régen - a megoldásra.

Es ha már magasabb illúzióban riogatjuk magunkat, ekkor legalább gondoskodjunk előbb kellő számú oly intézetek-

ről, a honnan aztán átléphetnek a nők a miniszter úr öröme az egyetemre.

(Dr. B. K.)

Iparos tanulók, segédek és munkások kiállítása. Az ezredéves országos kiállítás igazgatósága felhívta az érdekelteket, hogy az 1896 évi július hó 15-étől augusztus hó 15-ig mindazok az iparos tanulók, segédek és munkások munkáiból rendezendő időleges kiállításon vegyenek részt. A kiállítók semmi féle díjat nem fizetnek és a munkákat 1896 évi január hó 31-ig kell bejelenteni.

Irodalom.

M á r k u s J ó z s e f.

A hírlapírók közt most Márkus József a nap hőse. Ezt a dicsőséget az ő nagyszerű „Riká” jával szerzte meg, melylyel a magyar „Metropolis” közönségének igen ritka élvezetű és kellemes estéket, a magyar operette irodalomnak pedig becsületet szerzett.

Márkus József nem ismeretlen a magyar közönség előtt. Évek óta megnyerte a közönség szeretetét, s fényes szellemével már régen kivívta magának méltó helyét a „kedvelt” elbeszélők díszes gárdájában.

Ő is azon írók közé tartozik, a kiket ha szerénységük álnév mögé is bujtatja, mégis mindjárt felismeri a közönség.

A szinpathia, a jökedv és poetikus talentum, mely oly nagyszerűen nyilatkozik meg dolgozatainak minden sorában, az olvasó elé állítja Márkus Józsefet és ha „Satanello” is van a cikkek alá jegyezve, a közönség Márkus Józsefet látja maga előtt.

Ez természetes is, mert ha az ember napról-napra találkozik valakivel s különösen olyannal a ki ragyogó szellemével a közönséges halandók fölé kerekedik, megismerjük mi annak műveit álnév alatt is különösen ha érdeklődésünket felkeltve, figyelmünket lekötötte már más alkalommal is. Ugy vagyunk Márkus Józseffel is. Vele minden nap találkozik a magyar közönség a lapok hasábjain, és találékony-ságának művészetéből és ötletgazdagságának kimeríthetetlen forrásából merített mulattató és szórakoztató genre-képei tették őt oly ismert alakká, a minővel kevés író dicsekedhetik.

Érdekes és jóízű modorral ékesített novellái, melyekből csupa lelkesültség és poetikus hangulat sugárzik ki, tették őt népszerűvé és a közönség kedvencévé.

Most az irodalom egy másik terére lépett át és a mint már az első kísérletből kitűnik itt is a siker legmagasabb fokára, a hol babérokat arathatni.

Meg is érdemli! Márkus József oly operettet írt, mely díszére válik az amugy is szegény operette irodalmunknak. Mulattatót, kacagatót, szóval az oly ritka termékét az efféle irodalmi produktumoknak, mely nem csak azért kedves előttünk mert jó, zamatos magyarnyelvű és eredeti, hanem a közönséget mind végig a legderültebb hangulatban tartja. Nincs operettejében egyetlen egy jelenet sem mely a közönséget ne mulattatná és annak kellemes élvezetét nem nyújtana.

Az operette meséje érdekes, ötletes és hálás tárgy, a bonyadalmak simulékonyak és ez a körülmény nagyban emeli értékét. Szóval Márkus József az ő új irodalmi alkotásával még nagyobb bizonyi-

tékát adta zsurnalisztikai nagy tehetségének, mely szép tulajdonságát irodalmunk dicsőségére és a magyar közönség élvezetére minél többször ragyogtassa.

Erschinger János.

K Ü L Ö N F É L É K .

Petőffi Zoltán A hatvanas években történt meg az alábbi kis komikus eset Nagy-Váradon, midőn egy alkalommal K — szintársulata ott időzött, melynek Petőffi Zoltán is akkor tagja volt.

Petőffi Zoltán tudvalevőleg folyton betegeskedett zajos multja következtében s az orvosok csukamájolajat ajánlottak fogyasztani a költő fiának. Pénze bizony, mint szegény Thália papjának nem igen volt az orvosságra s ha volt is, jobban szeretett áldozni a Bachus istennek, mint Aeskulápnak, de azért csukamájolaj volt elég.

Volt ugyanis ott Petőffi Zoltánnak egy gazdag jó barátja, „Gusztika“ patyikus gyakornok, az akkori Nagy-Váradí főorvos fia, ki szegény beteges barátját megszáván, bőven ellátta csukamájolajjal, minden nap egy-egy palaczkkal látogatott el hozzá. Csukamájolaj tehát volt elég, de ami Zoltánunknak csak nem izlett, nem is nyult hozzá, azért mégis, a csukamájolaj fogyott erősen s jó Zoltánunk csak nem jött nyomára a fogyasztónak. Egyszer többen valának jelen K — igazgató lakásán köztük Petőffi Zoltán is s együtt hallgatták az igazgatóné szép cimbalom játékát, midőn belejt a társaság közé Boér bácsi is, a vén apaszínész.

Csizmát viselt az öreg, szokása szerint, melyek ez alkalommal tulságosan jól valának táplálva s erős sziszegő hangot adtak minden lépésénél. Ejnye, de jó ked-

ve van a csizmájának bátyám! jegyzi-meg Petőffi Zoltán.

Meghiszem azt Zoltán eesém, mikor a te csukamájolajoddal él! — felel rá Boér bácsi komikusan.

Szerkeztői üzenetek.

Komócsy K. Nezsider. Levelünk keresztezték egymást, megkaptam, a kedves dolgokért add át kézesókomat, legközelebb jönni fognak, a másikat is várom. Üdvözet!

D -- Damáz. Pécs. Készül-e már ezikkelyed, mikor jötök? írj!

K. -- Gy. Urnak. Bares-telep. Sorát kerítjük, s kérjük szíves munkásságát másban is, s legyen szerencsénk a szerkesztőségben.

Sz. -- G. N. Atád. Ha a telünk olyan szép mint-hogy igaz is, akkor ne dohonestáljuk ilyenféle versekkel.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására adni, miszerint ujbor jutányos bevásárlása által azon kedvező helyzetben vagyok, hogy boraimat jutányos áron adhatom.

Ugyanis, a Slatinai kitünő siller literje 24 kr. helyesfai literje 32 — 40 kr.

Bármily nemű 10 literen felül 4 krral olcsóbb

fogyasztási adó nélkül, mely utóbbi a vevő által a baresi fogyasztási adóbérlőnél fizetendő.

kitünő tisztelettel:

Herczog Sándor

Piliczai vendéglős.

2 — 1

Ózv. Habianac Augusztné.

fiók- könyvnyomda-könyvkötészete könyv-papír-
író-és rajzeszközök raktára.

BARCSON.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMILY KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet
bármily megrendelések teljesítésére

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari
nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek,
üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések,
gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal A „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.

Nyomatott. Ózv. Habianac Augusztnénél Barcson.